

गूढपुष्पक (गूढ + पुष्प) m. N. einer Pflanze, *Mimusops Elengi* Lin. (वकुल), RĪĠAN. im ÇKDr.

गूढफल (गूढ + फल) m. Judendorn (बदर) RĪĠAN. im ÇKDr. Statt dessen die richtige Form गुडफल u. बदर nach derselben Aut.

गूढमार्ग (गूढ + मार्ग) m. ein geheimer Weg H. 983.

गूढमैथुन (गूढ + मै) m. Krähe TRIK. 2, 3, 19.

गूढवचम् (गूढ + व) m. Frosch TRIK. 1, 2, 26.

गूढवाञ्छिका (गूढ + व) f. *Alangium hexapetalum* Lam. (अङ्गोष्ठ) RĪĠAN. im ÇKDr.

गूढसाक्षिन् (गूढ + सा) m. ein versteckter Zeuge; so heisst derjenige Zeuge, welchen der Kläger die Aussagen des Vertheidigers unbemerkt hören lässt: अर्थिना स्वार्थसिद्ध्यर्थं प्रत्यर्थिवचनं स्फुटम्। यः श्राव्यते तदा गूढा गूढसाक्षी स उच्यते ॥ NĀRADA in VJAYANĀRAT. 27.

गूढगूढता f. und गूढगूढत्व n. (von गूढ + अगूढ) Verborgenheit (Dunkelheit) und Deutlichkeit SĀH. D. 13, 15, 13.

गूढाङ्ग (गूढ + अङ्ग) m. Schildkröte RĪĠAN. im ÇKDr.

गूढाङ्गि (गूढ + अङ्गि) m. Schlange RĪĠAN. im ÇKDr.

गूढार्थदीपिका (गूढ - अर्थ + दी) f. Leuchte für den verborgenen Sinn, Titel eines Commentars Verz. d. B. H. No. 937. fg.

गूढोत्पन्न (गूढ + उत्पन्न) adj. insgeheim geboren; so heisst ein im Hause des Ehemanns von einem unbekannten Vater geborener Sohn; er gehört dem Gesetze nach dem Ehemann der untreuen Frau. M. 9. 159. 170.

गूढात्मन् wird in einer zu P. 6. 3, 109 aus der Siddh. K. mitgetheilten Kārikā als comp. aufgefasst, ist aber in गूढात्मा d. i. आत्मा zu zerlegen.

गूथ (von 3. गु) m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2, 4, 31. n. die Excremente AK. 2. 6, 2. 19. H. 634 (nach dem Sch. auch m.). VJUTP. 107. — Vgl. कर्णगूथ.

गूथक s. u. गुण्यक.

गूथलक्त (गूथ + लक्त = रक्त) m. ein best. Vogel, *Turdus Salica* (सात्विक) ÇABDĀK. im ÇKDr.

गून s. u. 3. गु.

गूर s. u. गुर.

गूरण n. = गूरण RĪJAM. zu AK. 3. 3, 11. ÇKDr.

गूरर s. u. गुरर.

गूरण und गूरत s. u. गुर.

गूरतमनस् (गूरत + म) adj. dankbar gesinnt (?): प्रकृता गूरतमना उरगो ऽपृक्ता यो नास्तया कुर्यामन् RV. 6, 63, 4.

गूरतवचस् (गूरत + व) adj. angenehm redend: इदमित्यारोहं गूरतवचा ब्रह्म क्रवा गद्यामतराणि RV. 10. 61, 1. तूर्वयाणो गूरतवचस्तमः तोदा न रते स्तुतिमिच्छत् 2.

गूरतश्रवस् (गूरत + श्र) adj. von dem man gern hört oder spricht: पुरं गूरतश्रवसं दर्माणम् RV. 1. 61, 5. शर्धस्तेरो नरो गूरतश्रवाः 122. 10.

गूरतवसु (गूरत + वसु mit Dehnung des Auslauts) adj. der angenehme Güter hat: योः RV. 10. 132, 1.

गूरति (von गुर) f. Beifall, Lob; Schneichelwort: तं गूरतयो नेमन्निषः परीणासः समुद्रे न संहरणे सन्निष्यवः RV. 1. 36, 2. शिशुं न यतैः स्वदयत्त गूरतिभिः 9, 103, 1. यं तैः स्वदावस्वदन्ति गूरतयः पुरे कुर्यासे क्वम् VĀLAKU. 2. 5. उत त्या मे रौद्रावचिमत्ता नास्त्याविन्द गूरतये यस्तथै RV. 10, 61, 15.

II. Theil.

गूर्द, गूर्दते (nach Andern: गूर्द, गूर्दते) spielen, scherzen (springen. hüpfen) DAĪTUP. 2, 22. गूर्दयति (nach Andern: गु) dass. und wohnen 32.

125. — Vgl. कूर्द.

गूर् (von गूर्द) m. Sprung: प्रज्ञापतेर्गूर्: oder प्रज्ञापतेः कूर्दः N. eines Sāman Ind. St. 3, 224. Vgl. LĀTJ. in Verz. d. B. H. No. 309.

गूर्धय्, गूर्धयति preisen NAIGH. 3, 14. तं गूर्धया स्वर्णार्म् RV. 8, 19, 1. — Vgl. 1. गुर, गुर.

गूला (?) in उरूगूला.

गूवाक m. = गुवाक Betelnussbaum H. 1134.

गूषणा f. das Auge im Pfauenschweife ÇABDĀK. im ÇKDr.

गूह s. गुह.

गूहन (von गुह) n. das Verbergen, Verstecken, Verheimlichen: पदातीनाम् MBh. 12, 3699. 3725. मन्त्रस्य 11, 820. स्वदोषः TRIK. 1, 1, 131.

गूहितव्य (wie eben) adj. zu verbergen. geheim zu halten: गूहितव्यो ऽयमर्थः MBh. 3, 10613.

गृञ्ज N. einer Pflanze. viell. = गृञ्जन Suçr. 2, 519, 4.

गृञ्जन 1) m. eine Art Knoblauch, = रसोनक AK. 2, 4, 5, 14. TRIK. 3, 236. H. 1187. an. 3, 371. MED. n. 58. 59. Gehört zu den verbotenen Speisen M. 5, 5, 19. JĀĠN. 1, 176. VER. 14, 12. = रत्नलघुन RĪĠAN. im ÇKDr. Nach WILS. auch eine Art Rübe (turnip) und die Spitzen vom Hanf, welche als Berausungsmittel gekaut werden. — 2) n. a) die Knolle einer Zwiebelart (शिखिमूल, यवनेष्ट n., वर्तुल, ग्रन्थिमूल RĪĠAN. im ÇKDr. — b) das durch einen Pfeil vergiftete Fleisch eines Thieres TRIK. H. an. MED. HĀR. 68.

गृञ्जनक (von गृञ्जन) m. eine Art Knoblauch VJUTP. 184. MBh. 13, 4364.

गृञ्जिम m. N. pr. eines Sohnes des Çūra und eines Bruders des Vasudeva HĀRIV. 1926. du. als patron. 1943.

गृणीषन् (unregelmässige Bild. von गुर, गृणाति) Anrufung, Preis: अग्निमिधं वः समिधा दुवस्यत प्रियं प्रियं वो अतिथिं गृणीषणि RV. 6. 13. 6. देवं देवं वो ऽवसं इन्द्रमिन्द्रं गृणीषणि। अथा यज्ञाय त्वर्षणे व्यानप्रुः 8, 12, 19.

गृण्टव m. eine Art Schakal H. 1291. गृण्टव v. 1.

गृत्स 1) adj. parox. geschickt, gewandt; gescheit, klug NAIGH. 3, 15. गृत्सो राजा वरुणश्चक्र एतं दिवि प्रेङ्गम् RV. 7, 87, 5. गृत्सं रूपे कवितरो वुनाति 86. 7. अग्निं कृतारं प्र वृणे मिधे गृत्सं कविं विश्वविदममूरम् 3, 19, 1. स गृत्सो अग्निस्तरुणश्चिदस्तु 7, 4, 2. गृत्साय चित्तवसे गातुमीषुः 3, 1, 2. गृत्सस्य धीरोस्तवसो ब्रजम् (व्युष्टिरे) 10, 25, 5. कथा तं एतद्रूमा चिकेतं गृत्सस्य पाकस्तवसो मनोषाम् 28, 5. पाकाय गृत्सो अमृतो विचैनाः (रातिं ददौ) 4, 5, 2. 3, 48, 3. An dieses lässt sich der Gebrauch des Wortes VS. 16, 25, wo die गृणाः, ब्रात्याः und गृत्साः nebeneinandergestellt sind, nur etwa so anschliessen, dass man neben den Haufen und Banden unter गृत्साः durchtriebene Gesellen, Gauner versteht. Vgl. रथगृत्स. — 2) m. oxyt. der Liebesgott Up. 3, 68. — Das Wort in der zweiten Bed. geht offenbar auf गृध् zurück, aber wohl auch in der ersten, wenn man als Grundbedeutung rasch zu Werke gehend annimmt; vgl. गृध्.

गृत्सपति (गृत्स + पति) m. Oberster der Gauner VS. 16, 25.

गृत्समति गृत्स + मति m. N. pr. eines Sohnes des Suhotra HĀRIV.